



KOLPING

zpravodaj



5/98

Zpravodaj Kolpingova díla České republiky
Listopad 1998

Mezinárodní halový fotbalový turnaj

Již legendou mezi tradičními fotbalovými turnaji pořádanými v rámci Kolpingova díla se stává podzimní halový fotbalový turnaj pořádaný Kolpingovým dílem ČR.

Již po šesté se sešla mezinárodní "klientela" ve Žďáře nad Sázavou, resp. ve Svatce, aby změřila síly v prestižním fotbalovém turnaji, kterého se zúčastnila tato družstva:



Závěrečný snímek po finálovém zápase mezi KR Jihlava a polským fotbalovým družstvem.

KR Lauf (Německo),
 KR Diedorf (Německo),
 KD Polsko,
 KR Žďár n.S.,
 KR Jihlava,
 KR Věžnice,
 KR Žamberk,
 KR Velká Bíteš,
 KR Dyjákovičky,
 KR Velká Bíteš,
 KR Dyjákovičky,
 Polná,
 Orel Žďár.

Družstva byla rozdělena do dvou skupin, kdy z každé skupiny postupovala čtyři do čtvrtfinále, kde se potom hrálo k.o. systémem. Kvalita všech družstev byla velmi vysoká, což prospělo kvalitě celého turnaje, protože průběh většiny zápasů byl vyrovnaný a otevřený až do konce. Z tohoto vysokého standardu však přesto jeden celek vyčníval a to družstvo Kolpingova díla Polska. Tito mladí fotbalisté předváděli velmi pohlednou hru, která se musela líbit všem divákům a také soupeři museli sportovně uznat, že tito hoši byli nad jejich síly. Na třetím místě nakonec skončilo družstvo Polné, které v souboji o 3. místo porazilo žďárské Orly. Ve finále se utkalo družstvo KR Jihlava právě s polským družstvem. Protože jejich první společný zápas ve skupině skončil těsnou výhrou Poláků, očekávalo se také vyrovnané a napínavé finále. To se však nakonec nekonalo, protože polskému družstvu se podařilo rychlými góly ukončit veškeré pochybnosti o vítězi

turnaje. Přestože jihlavské družstvo předvádělo po celý turnaj velmi kvalitní fotbal, z vítězství v turnaji se nakonec těšilo opravdu lepší družstvo.

Po odehrání všech zápasů turnaje jsme se přesunuli do jídelny KD ve Žďáře, kde byla připravena společná večeře a po té Společenský večer, Zde došlo ke slavnostnímu vyhlášení výsledků turnaje, kdy poháry a ceny předávali významní hosté: Libor Havlík - centrální sekretář KD ČR, Ing. Jiří Šenkýř - žďárský senátor a předseda Senátu pan Petr Pithart. Nedělní mše svatá (za účasti celého polského družstva i s praporem Kolpingova díla) koncelebrována P. Rakowskim (duchovním správcem Kolpingova díla v Polsku), který s námi strávil celý víkend, byla důstojným a pěkným zakončením 6. ročníku fotbalového turnaje Kolpingova díla ČR.

Michael Kubík



Ohlédnutí za létem – KR Kunštát

**Společná rekreace mládeže
 KR Kunštát v Hnilčiku
 (22.-29.7.1998)**

Vše to začalo už na jaře. Měli jsme společenství na faře a plánovali jsme společné akce o velkých prázdninách. Nejprve jsme vyčlenili 14 dní pro dětské tábory a pak jsme hledali týden, který by se všem hodil, a bychom mohli jet na společnou dovolenou. Když jsme tento týden našli, začali jsme přemýšlet, kam pojedeme. Do Srní? Tam už jsme byli loni a předloni. Do Jeseníků anebo za Páterem Čermákem? A vtom někdo z nás řekl: a co Tatry?! Skvělé, shodli jsme se všichni. Ale jak tam schnat dostupné ubytování pro studenty? V tu chvíli se do diskuze vložil náš pan

farář. Dozvěděli jsme se, že má na Slovensku známého kněze, který nebydlí přímo v Tatrách, ale v Hnilčiku v okrese Spišská Nová Ves a který by nás určitě ubytoval na své faře. A bylo rozhodnuto, pojedeme do Hnilčiku.

Ve středu 22.7. se ráno před farou začali shromažďovat účastníci společné dovolené se svými zavazadly a začala přijíždět auta. 17 lidí postupně nasedá do připravených aut a hurá za hranice republiky i za hranice věšedních

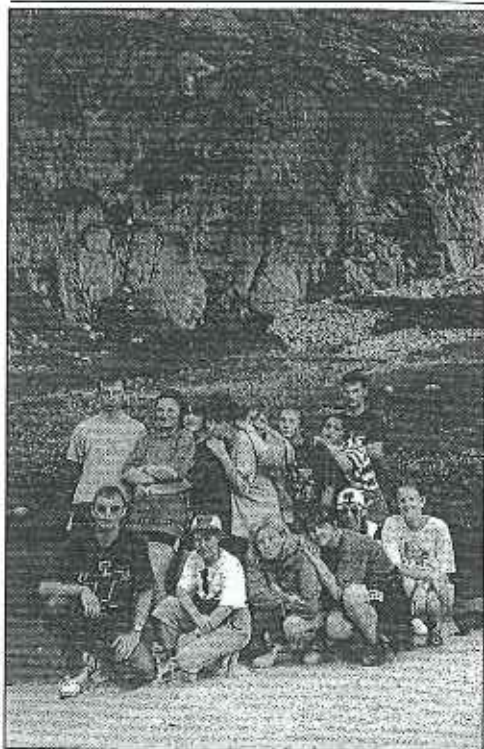
dnů. K večeru jsme dorazili do Hnilčiku, kde nás velmi mile přivítal P. Jozef Tomáš a ubytoval nás na své faře se slovy, že fara bude celý týden patřit jen nám, protože on sám odjíždí na dovolenou. Mše svatá ve dvou Hnilčických kostelích, které jsme pravidelně navštěvovali, sloužil P. Vít, který přijel na dovolenou s námi. Na výletech a túrách nás



doprovázela zdejší katechetka Magda, se kterou jsme se rychle skamarádili hned první večer, kdy jsme jí šli společně s P. Jozefem popřát k jejím jmeninám.

Během týdne jsme viděli spoustu zajímavých věcí a prožili jsme spoustu dobrodružství a legrace. Dvakrát jsme se vypravili do Tater a udělali jsme si tam túru. Navštívili jsme Spišskou kapitolu, Magda nás provedla tamním seminářem, kde studovala, byli jsme

Letní tábory 1998



na Spišském hradě, v Levoči, v Rožňavě, koupali jsme se v přehradě Dědinky, zchladili jsme se v Dobšinské ledové jeskyni ...

I při dovolené jsme mysleli na to, co nás o prázdninách dále čeká - na dětské tábory. Vymýšleli jsme hry, které potom s dětmi budeme hrát a dotvářeli jsme program.

Za celý týden a především v úterý večer, když se vrátil P. Tomáš, jsme se hodně dozvěděli o současném životě na Slovensku a hlavně o životě slovenské církve.

Ve středu ráno jsme se sbalili, uklidili jsme faru, naplnění vděčností za umožnění krásně prožitého týdne jsme se rozloučili s našimi novými přáteli, pozvali jsme je na návštěvu a vypravili jsme se domů plni nádherných zážitků.

Jsa bohatší o zkušenosti ze dvou předchozích let, podařilo se nám i letos zorganizovat letní tábory pro děti. Už v lednu jsme si zamluvili krásnou faru v Beskydech, ale v červnu jsme se dozvěděli, že tam z bezpečnostních důvodů nemůžeme jet. Co teď? Všechny dostupné a vyhovující fary už byly obsazeny. Nakonec se nám až v červenci podařilo sehnat dvě fary, které bohužel nebyly volné celých 14 dní a tak jsme se museli mezi tábory přestěhovat.

Po zkušenostech z loňska i letos jela nejprve děvčata. Bylo jich celkem 24, vedoucích 9 (z toho dva do kuchyně) a jejich tábor se uskutečnil v Heralticích u Třebíče v týdnu od 10. do 17. srpna.

10.8. brzy ráno vyrazilo plně naložené auto se čtyřmi vedoucími na palubě, aby do příjezdu autobusu s děvčaty připravili faru. Celý tábor velmi rychle ubíhal. Děvčata se oproti minulým táborům letos bavila a chovala přímo skvěle a odvezla si jistě spoustu zážitků: ze ZOO v Jihlavě, z koupaliště v Třebíči, ze soutěže Miss Universe, z diskoteky se soutěžci, z olympiády, na kterou se přijel v pátek podívat i náš pan farář, ze stezky odvahy ...

Když jsme se 17.8. probudili, ani se nám nechtělo věřit, že už tábor končí. Rychle jsme všechno sbalili, auto jsme vypravili napřed do Trstenic u Moravského Krumlova, zbytek věcí jsme naložili do autobusu a vraceli jsme se do Kunštátu. Tam došlo k výměně děvčat za kluky a částí unavených vedoucích za doprovod - a hurá do Trstenic. Chlapců bylo 25 a vedoucích 11. O co byla letos lepší děvčata, o to to bylo horší s kluky. Měli jsme na starosti spoustu malých chlapců (2. - 3. třída), hodně osmáků, ale to jádro (4. - 6. třída) by-



lo slabé a proto bylo náročnější je všechny zabavit. Ani úrazy na sebe nenechaly dlouho čekat. Kluci si je vybrali i za děvčata, která byla v tomto ohledu bez problémů. Ve středu dopoledne si při fotbalu zlomil ruku Petr Holas, na večer si zase při hře naštlpl kotník Radek Štěrba. Zatímco Petr s námi vydržel až do konce (když si pro něj rodiče přijeli, poslal je domů s nepořízenou), Radka jsme museli k jeho i naší velké lítosti poslat ve čtvrtek domů. Ale i kluci si určitě odvezli spoustu zážitků: z fotbalových turnajů, z běhů po lese s úkoly, ze znojemského hradu a katakomb, z koupaliště, z fotba-

lového zápasu vedoucích (které při jedné ze svých návštěv poslal i náš pan farář) s výběrem kluků, ze stezky odvahy, z táboráku, z celotáborové soutěže, za kterou si stejně jako holky odvezli pěkné odměny.

A tak než jsme se nadáli, uběhl i druhý týden, který byl zvláště náročný pro většinu vedoucích a tábory nám končily. Při zpáteční cestě nás

bylo o jednoho míň, jeden měl ruku v sádře, ale všichni byli bohatší o krásné zážitky a vedoucí o zkušenosti a inspiraci pro další tábory, které se uskuteční, dá-li Pán Bůh, zase za rok.

Jitka Olšanová



Ohlédnutí za létem II – KR Žamberk

Dětský tábor 1998

Celý rok jsme se těšili na léto, na prázdniny a na tábor. Teď je tábor již za námi a my můžeme směle říci, pěkně jsme si ten týden (někteří 14 dní) na přelomu července a srpna užili. Navštívili jsme krásný kout naší země - Šumavu, která nás dokáže vždy proměnit a nadchnout. Mnozí se těšili, že se konečně letos vykoupejí. Sluníčko nám přálo, bylo ho víc než dost a tak tento malý sen nebylo těžké splnit. Do Vacova, kde jsme byli ubytováni v budově základní školy, jsme přijeli s mnoha představami, otazníky - jaké to letos bude a hlavně s velkou chutí prožít prima týden plný zábavy, snahy blíže se poznat navzájem a přiblížit se Bohu.

Co jsme tam celou dobu dělali? Co se nám nejvíce líbilo? Bylo toho hodně, každý den byl nabitý různými představeními. Dozvěděli jsme se mnohé zajímavosti ze života, oprášili vědomosti zapadlé tam kdesi hluboko, že už jsme o nich ani nevěděli a získali i vědomosti nové. Každým dnem nás provázela modlitba, večer jsme byli vždy hosty u stolu Páně, všichni jsme se nějak podíleli, ať čtením, zpěvem, ministrováním či přípravou přímlov a obětí darů. Každý si mohl ve skrytu popřemýšlet, co mu ten den dal nového, jak ho prožil, poděkovat Bohu za vše krásné, poprosit a svěřit mu, co nás tíží.

Aby jsme se trochu zapotili a poznali okolí, podnikali jsme různé výlety a pochody. Jedním z nich byl i výstup na Javorník. Cesta vedla sice podle některých moc do kopce (kdo by to byl předpokládal?), ale nádherná příroda, která byla všude kolem a pohled do malebných údolí i na hrdé vrcholky ostatních

šumavských kopců stál jistě za tu námahu. Mladší z nás pak nadšeně zchladili horké hlavy a ušlé nohy na koupališti. Tam pobývali i druhý den, když teploměr opět vystoupil na 35°C.

Také jsme uskutečnili výpravy za poznáním do okolních měst. Někteří obdivně procházeli starými jihočeskými Strakonice s jejich známým hradem a muzeem motocyklů - zde si přišli na své hlavně pánové. Slečny zase přemýšleli, jak by bylo zajímavé stát se hradní paní s mnoha služebnicí a plnými šatníky i šperkovnicemi. Jiní z nás zavítali do Vimperka, který se pyšní hradem neméně starobylým a muzeem, jež nám přiblížilo Šumavu ještě více a hlouběji. Navštívili jsme i Mařský vrch, visku Dobříš a jiná kouzelná místa, odkud jsme si odnášeli mnoho dojmů a zážitků.

Přebytečnou energii jsme odčerpávali při sportu venku na hřišti a v tělocvičně. Rozcvička po ránu ještě nikomu neublížila - to už také víme, mlčové hry a soutěže zpestřovali většinou odpolední hodiny. Ovšem vrcholem sportovních událostí bylo fotbalové utkání s místní elitou, které však dle výsledku nedopadlo v náš prospěch. Dlužno dodat, že naši "starší kádři" dopadli lépe než mladší. Těm vypomáhal tradičně vedoucí Jirka v tandemu s panem farářem, kteří se směle a statečně bili o vítězství, leč marně. Děvčata nadšeně fandila a povzbuzovala naše borce s největším nasazením a ke konci zápasu se některá vmísila do hry samé. Páteční hledání pokladu španělských misionářů v Jižní Americe bylo úspěšné. Po dlouhé, odvážné a strastiplné cestě byl poklad nalezen.

Domorodý náčelník Krvavý tomahawk ho s nevolí musel vydat úspěšným dobyvatelům pod pohružkou násilí. Odpolední táborová olympiáda prověřila nejen fyzickou zdatnost a obratnost ale i vědomosti posbírané za celý týden. Výsledky byly často velice překvapivé, odpovědi někdy i šokující. Mnozí se divili, když ti chytřejší, co posbírali více bodů, předběhli ty rychlejší s méně body.

Pak nastalo celkové hodnocení - některá jména na prvních místech se pomalu stávají tradicí, jiná znějí téměř až neuvěřitelně. Samozřejmě z obyčejných dětí anděly neuděláte (ani na týden ne), ale upřímná snaha i těch největších zlobidel o dobré skutky a vzorné chování potěší každého. Když se to povede a děti dostanou zaslouženou odměnu, pak jejich rozzářená očka a úsměv od ucha k uchu je zadosťučiněním pro všechny vedoucí a spokojené děti vědí, že nezlobit se vyplácí.

Páteční večer patří vždy táboráku, nejinak tomu bylo i letos. Buřtíky se opékaly, písničky se zpívaly, tváře všech zářily radostí. Rokle v blízkém lesíku však pomalu temněla, ohýnek vesele plápolal a osvětloval svým mi-

hotavým světlem už pouze nejbližší a vyhládlí šťastní táborníci pořádali s chutí svou zaslouženou večeří. Málokdo si uvědomoval, že tento večer je letošní poslední.

V sobotu už byl čas jen pro balení, úklid a velké loučení. Díky patří našim prima kuchařkám Hance, Mirce a Marii, které oběťově připravovaly samé dobroty pro nás všechny, i vedoucím, kteří s nezlomnou vůlí usměřňovali svěšené dětičky, foukali bolístky, rozdávali pohlázení, milé úsměvy i pusy na dobrou noc. Nejen všechny děti, ale i my vedoucí jsme byli teď před odjezdem smutní, že něco krásného končí. Že ta naše "rodina" - za společně prožitý čas sehraná a sblížená - se najednou rozpadne, ztratí a zbydou jen vzpomínky. Smutné oči, pohaslé pohledy, někteří tajně zamačkávali slzičky v koutcích očí, ale zbyla nám všem naděje. Naděje, jenž nám tiše našeptávala, že se snad nevidíme naposledy.

Tak ahoj zase příště!
Za všechny táborníky sepsala
Marie Grombířová



Náčelník Krvavý tomahawk číhá v Soutěsce Smrti na bledé tváře za svitu měsíční záře ...

Posvěcení kapličky "Ecce Homo" v Žamberku

Oslavy 300. výročí narození P. Prokopa Diviše

V tomto roce uplynulo 300 let od narození žamberského rodáka, vynálezce bleskosvodu, P. Prokopa Diviše Opraem. Děkanský úřad Žamberk ve spolupráci s Kolpingovou rodinou Žamberk se stal hlavním organizátorem oslav jeho narození, které se konaly u kapličky na soutoku řeky Divoké Orlice a Rokytenky, v místech, kde se Diviš narodil.

Benedikace této kapličky se stala klíčovou událostí celých oslav, neboť co může uctít památku kněze důstojněji, než bohoslužba v blízkosti jeho rodiště. A tím spíše, že kaplička pochází ze stejné doby, v níž Diviš žil. Díky účasti královohradeckého biskupa Mons. ThLic. Karla Otčenáška a dalších významných hostů se tato akce zařadila mezi nejvýznamnější kulturně-

společenské události letošního léta v Žamberku. U kapličky na skále nad Divokou Orlicí se tak shromáždili Mons. ThLic. Karel Otčenášek, biskup královohradecký, P. František Fráňa, duchovní správce Kolpingova díla ČR, P. Miroslav



Ecce Homo - bičování Krista. Tato socha je umístěna v kapličce a je stejně stará jako samotná tato stavba.

Šiffel, děkan z Ústí nad Orlicí, P. Pavel Nowatkowski, farář z Kunvaldu, P. Petr Bartoněk, farář z Louky u Znojma, dále pak pan kaplan ze Znojma a P. Daniel Kolář, člen představenstva Kolpingova díla ČR a děkan v Žamberku, aby společně celebroidali slavnostní mši. Dále jsme rádi uvítali zástupce Kolpingova díla ČR, zástupce žamberské radnice a zástupce Mysliveckého sdružení Hůrka. Přihlíželo více než 400 přítomných.

Slavnostní bohoslužbu provázel žamberský chrámový sbor s orchestrem, který si pro tuto vyjimečnou událost připravil Truvéřskou mši a ordinarium skladatele Petra Ebena, též žamberského rodáka.

Otec biskup z improvizovaného pódia zavzpomínal na své dávné působení v Žamberku, na utrpení, které prožil v komunistickém kriminále, ale hlavně podpořil naše aktivity a zdůraznil nutnost je dále rozvíjet.

Po více než hodinovém obřadu se všichni významní hosté sešli v nedaleké chatě žamberského Mysliveckého sdružení Hůrka, které zahrnovalo smažené pstruhy z místních žambereckých vod.

Poté všichni hosté navštívili rodný domek P. Prokopa Diviše, který byl upraven přesně do podoby jak vypadal před 300 lety a dnes je využíván jako muzeum. Před domkem stojí replika prvního Divišova uzemněného bleskosvodu.

Na závěr naši vážení hosté vyjádřili poděkování za pozvání na oslavy a rozloučili se s P. Danielem Kolářem - žambereckým děkanem a hlavním organizátorem celé akce.

Domnívám se, že nepřející deštivé počasí nezkazilo dojem z dlouho připravované akce a oslavy proběhly ke spokojenosti hostů, návštěvníků i nás pořadatelů.

Petr Jäger, KR Žamberk

Stáže v Německu

Koordinační centra pro česko-německé výměny mládeže v Plzni a Regensburgu se na nás obrátila s nabídkou zprostředkování až tříměsíčních stáží v Německu pro pracovníky s dětmi a mládeží. Německá strana platí ubytování, stravu, pojištění a kapesné 250 DEM měsíčně.

V roce 1998 se uskutečnilo takovýchto stáží 17 a zúčastnilo se jich 30 osob z České republiky. Konkrétní se-

znam stáží na rok 1999 bychom měli v co nejbližší době obdržet. Obracíme se na vás ale již dnes, protože o tyto stáže bude jistě velký zájem mezi ostatními organizacemi.

Bude-li tedy mezi vámi někdo, kdo by měl o takovouto stáž zájem, ohlaste se co nejdříve, abychom vám podali podrobnější informace a pokusili se tuto stáž zajistit.

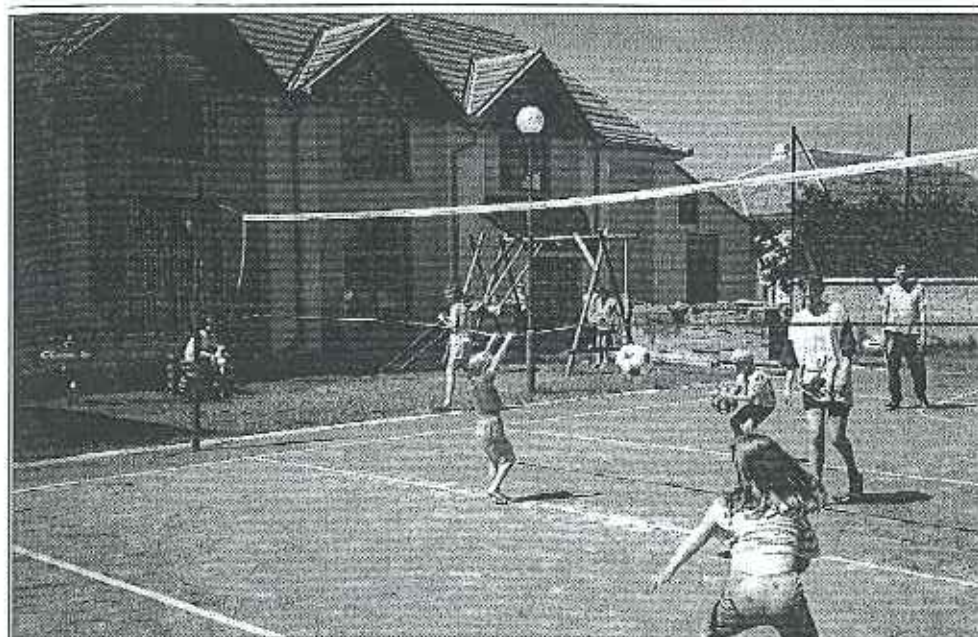
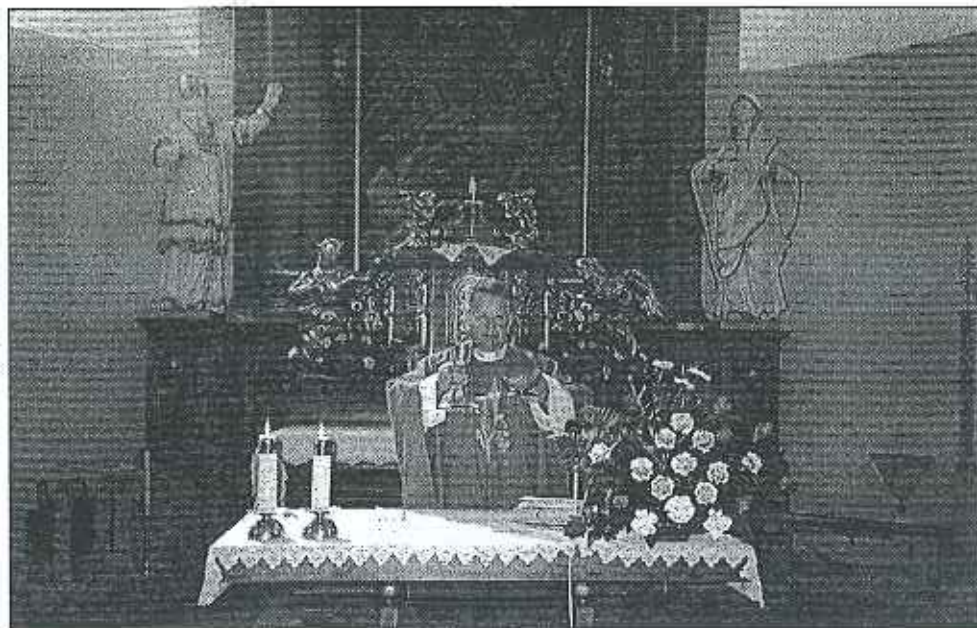
Relaxační dny Kolpingova díla

17.-18. října 1998

Po úspěšných loňských Relaxačních dnech jsme i letos usoudili, že relaxace není nikdy dost a proto jsme se v sobotu 17. října ráno sešli v Orlovně v Telnici. Bylo nás asi 20 včetně Otce Tiška - duchovního správce nás všech a malého Kristiána Lajkepa z KR Velká Bíteš, který už nevypadá jako barokní andělák, protože mu jeho blondřaté kudrlinky přistihli.

Víkend jsme začali duchovní relaxací při mši svaté sloužené Otcem Tiškem. V promluvě nám zdůraznil nutnost odpočinku, což jsme v následujících hodi-

nách ne vždy na 100% dodržovali, protože některá sportovní klání byla velmi napínavá a zúčastnění si sáhli až na dno svých sil. I přesto, že byla již polovina října, počasí nám tento víkend poměrně dost přálo a tak nic nebránilo tomu, aby se naplno rozjely souboje v kuželkách, v tenise, volejbale, basketbale či kulečnicku. Po večerí, kdy jsme byli všichni vyrelaxovaní až běda, jsme se odebrali do sauny (samozřejmě děvčata a chlapci zvlášť). Po tomto skvělém uvolnění jsme pozdní večer věnovali posezení v příjemném prostředí orelského

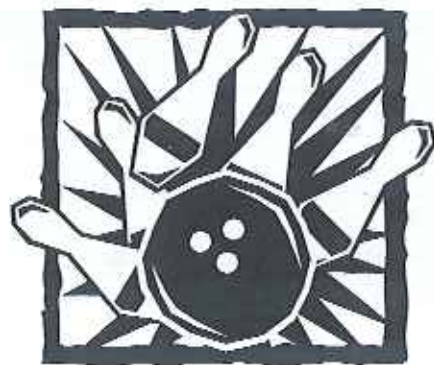


baru. Zde si neodpustím malou poznámku. Večerní posezení v baru s Krušovickým pivem jsem si spolu s MUDr. Tomášem Lajkepem zpříjemnil hrou v šach. Tomáš byl jako držitel 2. výkonostní třídy v tomto souboji jasným favoritem, ovšem skóre 1,5:0,5 nakonec hovořilo v můj prospěch. Tím jsem se v absolutním šachovém žebříčku Kolpingova díla ČR propracoval na druhé místo hned za nedostižného P. Daniela Koláře z KR Žamberk. Omlouvám se, že vás obtěžuji s takovou malicherností, ale mně to udělalo velkou radost.

V neděli ráno jsme se zúčastnili mše svaté v telnickém farním kostele a po ní již následovalo loučení a odjezd domů. Příští rok se bude jistě opět relaxovat, takže vy všichni, kteří si chcete báječně

odpočinout, nebo pořádně zasportovat (nebo si se mnou zahrát šachovou simultánku), neváhejte a přijďte.

Michael Kubík



Setkání mládeže ve Steingadenu

Ve dnech 23.-25. října 1998 se v městečku Steingaden (nedaleko Mnichova) uskutečnilo pracovní setkání Kolpingovy mládeže z diecéze Augsburg (AK Ost-pracovní skupina Východ) a mládeže z Kolpingova díla ČR. Spolupráce mezi těmito dvěma skupinami probíhá již nějaký čas a výsledkem bylo uskutečnění několika seminářů a setkání jak v Augsburgu, tak i v Srní na Šumavě. Letos v létě to byl prázdninový týdenní pobyt v Srní.

Smyslem tohoto posledního pracovního setkání bylo ujasnění si cílů naší spo-

lečné činnosti a výhled do budoucna. Pro informaci uvádíme stručně nejdůležitější závěry tohoto setkání v bodech.

Partnerství

- kontakty, osobní setkávání, vzájemná komunikace a podpora
- maximální otevřenost, schopnost vnímat i případnou kritiku

Cíle spolupráce obou uskupení :

- propagace KD ČR v diecézi Augsburg
- hledání partnerských KR



Část steingadenských účastníků (zleva): Václav Filip ze Žamberka, Michaela Dvořáková z Velké Bíteše, Michael Kubík ze Žďáru n.S., Anastázie Dvořáková - sestra Michaely, Heinrich Lang z Augsburgu, Dáša Kubová ze Žďáru n.S. a Rastislav Czvalinga z Vinohrad.

- možnost spolupráce v rámci projektů
- výměna informačních materiálů
- možnost společné prezentace v síti Internet

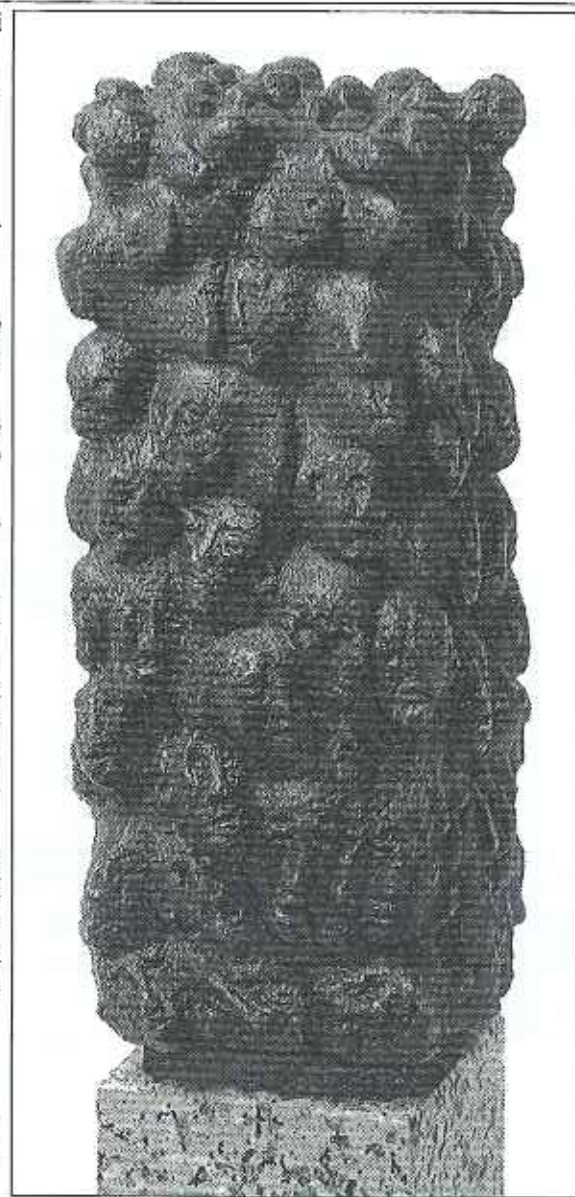
K naplnění těchto cílů byly navrženy

následující kroky :

- vytvoření společného letáku pro první informaci (představení, projekty, aktivity, kontakty)
- vytvoření informační brožury s podrobnějšími informacemi o KD ČR a diecézi Augsburg
- zjistit situaci u Tandemu ohledně financování
- ve vzdělávacím centru Augsburg bylo vypracováno pásmo o A. Kolpingovi (diapozitivy, hudba), jehož kopii dostaneme a můžeme použít v rámci připravovaného pásma do KR - za předpokladu, že bude k dispozici diaprojektor
- pracovní skupina Ost vypracovala pásmo o ČR a informační nástěnky, které jsou prezentovány v KR v diecézi Augsburg, česká strana má doplnit aktuální informace, fotografie, materiály.

Zástupci v pracovní skupině :

- Michael Kubík , Rastislav Czvalinga, Dagmar Kubová, Václav Filip



Hubertus von Pilgrim - "Kolpingova rodina" (bronz na granitovém soklu).

Mezinárodní Kolpingovo dílo

Německo - Kolín

Rychlý růst Mezinárodního KD pokračuje.

Vznikají nejen nové Kolpingovy rodiny, ale dochází k zakládání dalších centrálních svazů. Je to vývoj velmi zajímavý, neboť přijetím každého nového člena do Kolpingovy rodiny vzniká zároveň členství v mezinárodním měřítku. Z aktuálně zpracovaného přehledu se můžeme například dozvědět, že dědictví A. Kolpinga našlo ohlas již ve 49 zemích světa a zahrnuje 5022 Kolpingových rodin. Centrální svaz byl doposud založen ve 33 zemích.

V případě zájmu je materiál k dispozici v sekretariátu centrálního svazu.

Rumunsko

Kolpingovo dílo podněcuje založení sociálního svazu v rámci ortodoxní církve

Od založení Kolpingova díla Rumunsko existují v rámci kumenismu dobré kontakty k ortodoxní církvi. Na několika místech vedly dokonce k úsilí vybudovat v rámci ortodoxních společenství obdobné struktury jako má KD, které by vedly k posílení již probíhajících aktivit, nabízely program vzdělávání a ovlivňovaly tak společensko-politické prostředí daného regionu. V rozhovorech s metropolitou regionu Barnat Nicolaem byly projednávány veškeré předpoklady a možnosti vedoucí k založení podobného svazu. Díky jeho podpoře tak došlo ve dvou farnostech 6. června 1998 k založení nového svazu nazvaného "Diakonie", který se svojí strukturou, obsahovou náplní a cíly přibližuje struktuře KD. I do budoucna se předpokládá konkrétní spolupráce mezi oběma organizacemi.



Venezuela

První snahy k založení Kolpingova hnutí

Venezuela byla doposud jediným prázdným místem na mapě Mezinárodního KD na kontinentu Jižní Ameriky. V současné době se však objevily první naděje a iniciativy. V první polovině září se v Calabozo konal seminář, kterého se zúčastnilo 28 osob. 26 z nich se rozhodlo založit skupinu, která by se dala označit



jako předstupeň Kolpingovy rodiny. Podporu členům skupiny vyslovil i místní kněz, který rovněž projevil velký zájem o vznik Kolpingova hnutí v zemi.

Filipíny

Úspěšná účast na veletrhu

V rámci jednoho projektu, který má přispět k zalesňování země, zřídilo KD bambusovou plantáž. V návaznosti na to byl nastartován vzdělávací program pro mladé lidi se zaměřením na další zpracování bambusu a výrobu doplňků jako např. stojanů na deštníky, noviny, váz a lamp. Ve třetí fázi projektu se svaz pre-

Srí Lanka

Vysvěcena první kaple A. Kolpinga

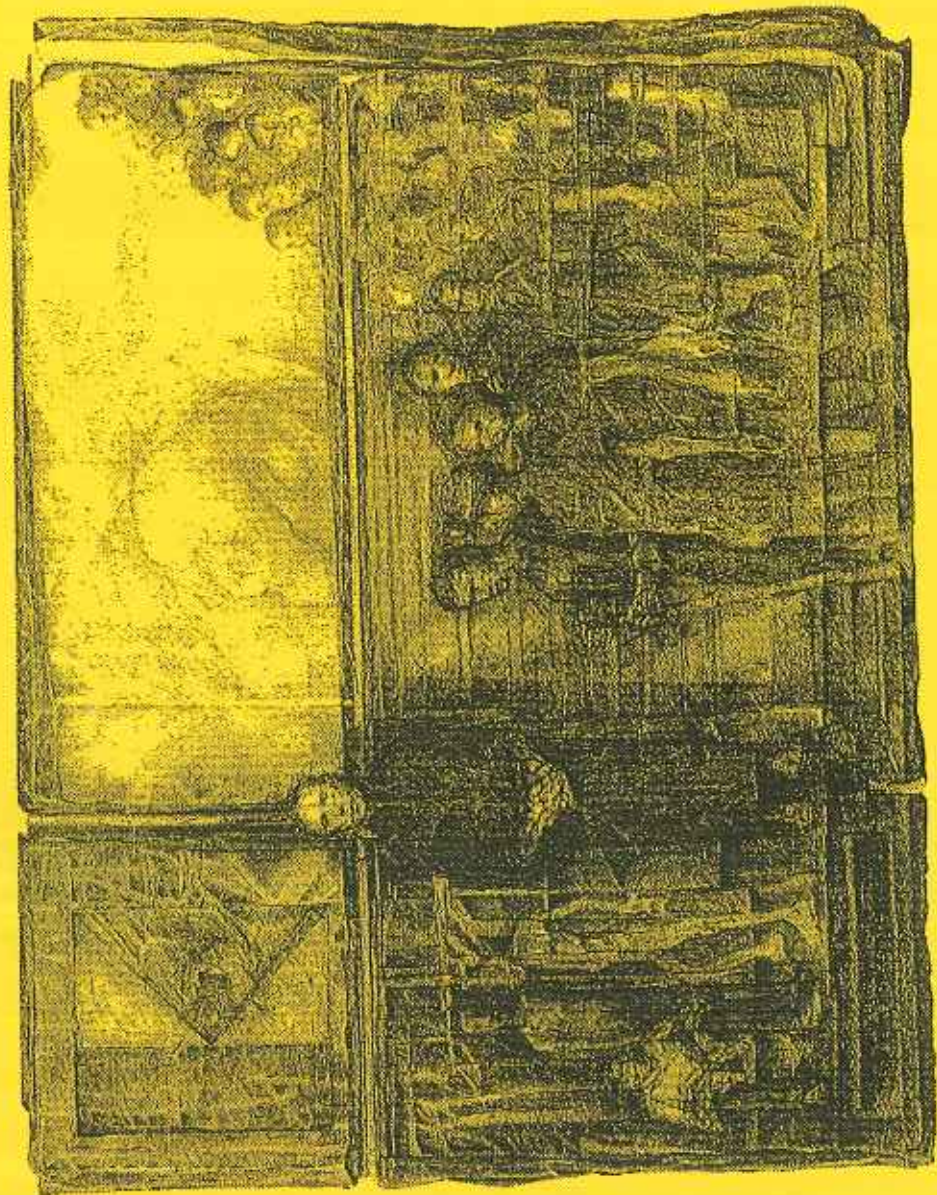
Každoročně se v den blahoslavení A. Kolpinga 27. října spojují v myšlenkách a modlitbách všechny Kolpingovy rodiny, aby se společně přimlouvaly za prosby a problémy jednoho svazu. Středem zájmu letošního Dne modliteb KD byla Srí Lanka. Také KD v této zemi využilo tento den k velmi slavnostní události. Centrální duchovní správce Stefanizzi vysvětil ve vesničce Elston New Colony malou kapličku věnovanou právě blahoslavenému A. K. Nezůstalo však pouze u této události. 24. října bylo slavnostně otevřeno nové pro-



zentoval na prodejní výstavě bambusových produktů v Manile, kde došlo k uzavření významných obchodních kontraktů. Úspěšným uvedením na trh tak bylo dosaženo všech cílů projektu, a to skloubení profesní kvalifikace, zřízení výrobní dílny a následné uvedení na trh.

fesně-vzdělávací a výrobní centrum, ve kterém by mělo být zajištěno stálé vzdělání v oboru krejčí-krejčová pro cca. 25 osob. Generální vikář vyjádřil ve své zdravici slova uznání členům Kolpingova díla za jejich přispívání k humanizaci a obnově společnosti.

Dagmar Kubová



Alfredo Ammann - "Kolpingova rodina"